

Р Е Ш Е Н И Е

№ 280

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 06 ноември 2013 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на девети октомври, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №287 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област против решение №441 от 13.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №130 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №23-2305874 от 03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област (СО), издадено срещу „МО САВЕЛИ“ ЕООД, ЕИК 175296347, седалище и адрес: гр. София, бул. Христо Ботев №145, представлявано от Е.М.Т.*** – управител, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, за което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно. Съдържат се оплаквания за несъответствие на изводите на районния съд с доказателствата по делото, установяващи според жалбоподателя безспорно наличие на елементи на трудово правоотношение, прикрито посредством граждански договор, приет неправилно от районния съд за относим във връзка със спора. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното НП. В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата „МО САВЕЛИ“ ЕООД, гр. София пред съда не изпраща представител. В писмено становище, депозирано пред касационния съд възразява срещу жалбата, пледира за законосъобразност и правилност на изводите на първата съдебна инстанция и моли решението на Районен съд – Перник да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна в административнонаказателното производство и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакуваното съдебно решение приема следното:

За да постанови обжалваното решение съдебния състав на Районен съд – Перник на основание събраните и представени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 23.10.2012 г. срещу „МО САВЕЛИ“ ЕООД, гр. София със съставяне на акт за установяване на адм.нарушение е образувано административнонаказателно производство, затова че към 23.10.2012 г. дружеството, в качеството му на работодател не е уредило като трудови, посредством сключването на трудов договор, правоотношенията си с лицето А.Т.С.***, заварена да изпълнява длъжността „шивач“ в проверяван обект, стопанисван от наказаното лице. Нарушението било установено в хода на извършвана от инспектори на Д„ИТ“ – СО проверка по спазване на трудовото законодателство в обект в гр. Перник, стопанисван от наказаното дружество. Въз основа на съставения АУАН е издадено и процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съд извършил служебна проверка за законосъобразност на административнонаказателното производство е приел от правна страна, че същото е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, както и при съобразяване с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за реквизити на АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Разгледал съществото на спора Районен съд – Перник след преценка поотделно и съвкупно на доказателствата и доводите на страните е приел, че административнонаказващият орган не доказал пред съда безспорно дружеството, посочено за нарушител да е осъществило от субективна и обективна страна вмененото му нарушение, тъй като доказателствата представени пред съда не били достатъчни да обосноват извод за наказуемо поведение от страна на дружеството работодател. На основание тези си изводи решаващият състав на първата съдебна инстанция е отменил процесното наказателно постановление.

Така постановеното решение касационният съд намира неправилно.

На първо място в резултат на извършената служебно проверка на обжалвания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН настоящият касационен състав намира решението за валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне на компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия,

след надлежно и в срок сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

По същество и във връзка с приложимия материален закон касационният съд не споделя мотивите на първата съдебна инстанция да отмени процесното НП поради липса на доказан за осъществен състав на посоченото нарушение на КТ.

Административнонаказателното производство срещу „МО САВЕЛИ“ ЕООД, гр. София е образувано за нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ. Чл. 1, ал. 2 от КТ, която сочи, че отношенията по предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови. На свой ред нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ гласи, че трудовият договор се сключва само в писмена форма.

Страните спорят относно това налице ли е нарушение на трудовото законодателство или между санкционираното дружество и А.С.*** към момента на проверката е съществувал реален и валиден консултантски договор (за изработка), именуван граждански.

От фактическа страна е безспорно, че при извършената на 18.10.2012 г. проверка С*** се е намирала в обекта и е шиела на машина, както и че към този момент на проверяващите не е представен наличен сключен нито граждански, нито трудов договор. Граждански договор с поправяна цифра от месец октомври 2012 г. се съдържа в кориците на делото.

За да не съществува съмнение, че е налице неизпълнение на задължението по чл. 61, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ в административнонаказателното производство и в производството пред съда следва безспорно да се установи и докаже наличие на отношения по предоставяне на работна сила между лица в отношения работодател и работник/служител, които да могат да се квалифицират като трудови. От съществено значение за преценката дали изпълняваната дейност е трудова е наличие на безспорни доказателства относно същността на работата като съвкупност от трудови функции, за чието извършване се предоставя работна сила при определени условия (*КТ Глава шеста, Раздел I „Основни задължения при предоставянето на работната сила“*) (в този смисъл решение № 10474 от 10.07.2013 г. на ВАС по адм. д. №5482/2013 г). От друга страна за квалифицирането на отношенията като граждански от основно значение е обстоятелството дали възложената работа е била определена по обем и краен резултат, както и дали изпълнителят е бил самостоятелен при реализиране на задълженията си по договора. Важно е да се отбележи, че намерението на страните при сключването на договорите и обстоятелството, че сключените договори се именуват „граждански“ е без правно значение при преценката относно това какъв вид са правоотношенията.

Касационният съд смята, че по настоящото дело не е безспорно установено и доказано наличието на елементи от правоотношението между А.С.*** и „МО САВЕЛИ“ ЕООД, гр. София, които да са основание същото безусловно да се квалифицира като гражданско. Напротив – при фактите, така както са установени те пред първа съдебна инстанция и противоречивите данни, изхождащи от лицето А.С.***, по делото безспорно са налице доказателства за елементи на трудово, а не за гражданско правоотношение. С*** е заявила в декларация за първи път пред проверяващите, че работи като „шивач“ с работно време,

регламентирани почивки, с почивни дни (елементи на трудово правоотношение), както и че са ѝ предоставени екземпляр от сключен писмен трудов договор и заверено копие от уведомлението до ТД на НАП за сключването. В хода на съдебното дирене, свидетелски показания под страх от наказателна отговорност са дали Г.Г.*** – актосъставител и К.К.*** свидетел на нарушението и по акта, които твърдят, че са заварили А.С.*** в шивашкия цех да шише на шивашка машина. Показанията им са категорични, кореспондират с материалите по административно наказателната преписка и не са оборени в производството пред въззивният съд. В последваща декларация от 25.10.2012 г. С*** е вписала обяснения, противоречащи на съдържанието на първата декларация, като заявява, че е страна по граждански договор. Пред районния съд в заседание, проведено на 23.04.2013 г. С*** заявява, че е била наета „с ненормирано“, но „работно време“. От друга страна в представения по преписката т. нар. граждански договор, страните са уговорили, че възложителя ще изплати на изпълнителя „месечно възнаграждение“ в срок до 10 дни след приключване на работния месец, при положение че изпълнителят се е задължил да изпълни задълженията си по договора в срок от един месец от сключването на договора на 15.10.2012 г. В договора се съдържат включени и множество бланкетни клаузи, които противоречат на предмета му, определен като тип консултантски, но липсват съществени елементи на договора за изработка, какъвто в повечето случаи се явява договорът за консултантски услуги. По делото не са налице данни и какво е основанието за сключване на договор за посочените консултантски услуги във връзка с дейността, осъществявана в шивашки цех, с лице, със завършено средно специално образование „готвач“, следователно безспорно непритежаващо необходимите за изпълнение на договора квалификации да консултира.

Предвид горното, при безспорно установено по делото наличие на множество основни елементи на трудово правоотношение от една страна и липса на съществени елементи на облигационно отношение от друга, единственият законосъобразен извод е за правилност на заключенията на административнонаказващия орган – наличие на трудово правоотношение, безуспешно прикрито като облигационно такова. Касационният състав смята, че неправилно районният съд е приел представения т. нар. граждански договор за реално сключен и обективирал действителни уговорки между страните по същия. Освен това договорът не е представен в момента на извършване на проверката на място, следователно не са налице безспорни доказателства за неговото съществуване към този момент. Съдът приема, че същият е съставен и подписан с единствената цел възпрепятстване реализирането на административнонаказателна отговорност, в каквато посока се ценят и декларацията на А.С.*** пред АНО, както и обясненията, дадени пред първа съдебна инстанция, за които е предупредена надлежно от съда, че носи наказателна отговорност за лъжесвидетелстване при потвърждаване на неистина или затаяване на истина. Във връзка с последното, поради противоречието на дадените пред съда обяснения с писмени доказателства съдържащи се в делото, изходящи от същото лице, ще следва да бъдат сезирани и органите на прокуратурата.

При горните изводи правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на „МО САВЕЛИ“ ЕООД, гр. София в качеството му на работодател, затова че не е уредил като трудови правоотношения по предоставяна му работна сила с лицето А.С.***. Районният съд като е отменил НП, издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, постановено при правилно приложение на материалния закон и в производство, проведено без допуснати съществени процесуални нарушения, е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Тъй като спорът е изяснен от фактическа страна касационният съд ще се произнесе по съществото му, като потвърди процесното НП в частта, с която е ангажирана административнонаказателна отговорност за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Относно вида и размера на определеното да бъде наложено административно наказание, предвид правилата за определяне на административните наказания, заложи в чл. 27 от ЗАНН НП следва да бъде изменено в тази му част, поради липса на мотиви в същото за определяне на съответно по вид наказание, но в размер над минимума, предвиден за извършеното нарушение, липса на данни за отегчаващи вината обстоятелства и факт на първо за наказаното лице нарушение от вида на вмененото му.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №441 от 13.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №130 по описа на съда за 2013 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №23-2305874 от 03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „МО САВЕЛИ“ ЕООД, ЕИК 175296347, седалище и адрес: гр. София, бул. Христо Ботев №145, представлявано от Е.М.Т.*** – управител, КАТО ЗА СЪЩОТО нарушение – по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, НАМАЛЯВА определеното административно наказание „имуществена санкция“ от 2 000 (две хиляди) лв. на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/